

παντός ἀνθρώπου ἱκανοῦ γενομένου νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν συγχωινωनीαν ἐκείνην, διότι, τέλος, ἐν τοῖς φιλοσοφήμασι τοῖς πολιτικοῖς καὶ τοῖς κοινωνικοῖς τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ἀνευρίσκει πάντας τοὺς τύπους τῆς διοικήσεως τῶν λαῶν οἵτινες σήμερον διέπουν τὰς ἀνεπτυγμένας χώρας τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς. Εἶναι δὲ ἀναντίρρητον ὅτι καὶ τὴν ἀξίαν ταύτην τῆς συναδελφώσεως τῶν λαῶν τὴν ἐν τῷ Ἑλληνισμῷ ἐμφιλοχωροῦσαν καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ Ρωμαϊκοῦ ὑπεροχὴν τοῦ ἡμετέρου πολιτισμοῦ στεντωρεία ἀνακηρύττουν οἱ πλείους τῶν Ἰταλῶν καὶ μετὰ προθυμίας εὐγενοῦς σπεύδουσι τὴν εἰλικρινῇ καὶ ἐγκάρδιον αὐτῶν φιλίαν νὰ ἐπιδείξωσι πρὸς τοὺς ἀπογόνους ἐκείνων εἰς τῶν ὁποίων τὰς διαυγεῖς καὶ ζωογόνους πηγὰς ἐβαπτίσθη ἡ ἀνθρωπότης ὅτε ἠθέλησε νὰ λάβῃ τὴν χάριν τῆς ἐν ἐλευθερίᾳ καὶ ἐπιστημονικῇ προόδῳ συναδελφώσεως.

Ὁ Καβαλλόττης εἶναι ὁ πιστότερος ἀντιπρόσωπος τῶν αἰσθημάτων καὶ τῶν ἰδεῶν τούτων καὶ ὥς ἐν ὥραίᾳ ἐπιστολῇ πρὸς τοὺς Ἑλληνας τῆς Τεργέσης κειμένη παρὰ τὸν πρόλογον τοῦ Ἀλκιβιάδου καὶ ἀπαντῶσιν εἰς τὴν προσφορὰν τοῦ στεφάνου ὃν ἀπένειμαν αὐτῷ μετὰ τὴν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ παράστασιν τοῦ ἐλληνικωτάτου αὐτοῦ δράματος, ὁ ποιητὴς διακηρύττει ὅτι ὁ στέφανος ἐκεῖνος εἶναι ἡ ἀμοιβὴ ἣν ἠδύνατο εἶπερ τινα καὶ ἄλλην νὰ φιλοδοξήσῃ, οὕτω καὶ κατὰ τὰς περιπλοκάς τῆς ἡμετέρας Ἀνατολῆς αἵτινες τοσοῦτον συνέχεαν τὰς γλώσσας καὶ τὰς κεφαλὰς πολλῶν Εὐρωπαϊῶν, τὸ περιώνυμον τοῦτο καὶ συμπαθητικώτατον μέλος τοῦ Ἰταλικοῦ κοινοβουλίου εὐγλωττότατα κατεπολέμησε τὴν